

Következésképpen a felperes arra hivatkozik, hogy fennáll a versenyjog *prima facie* megsértése, és a Bizottság a felszólító levél kézhezvétele óta tartó tétlenségének időtartama – amely a panasz tárgyától függően 9–21 hónapig tartott – ésszerűtlenül hosszú volt, és ez az EK 232. cikk értelmében mulasztásnak minősül.

- (¹) Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.).
- (²) A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).
- (³) Az EK-Szerződés 81. és 82. cikke alapján folytatott eljárásokról szóló, 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 123., 18. o., magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet 81. o.).

2007. december 5-én benyújtott kereset – Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise kontra Bizottság

(T-444/07. sz. ügy)

(2008/C 37/45)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (CPEM) (Marseilles, Franciaország) (képviselő: C. Bonnefoi ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a 2007. október 4-i C (2007) 4645 bizottsági határozatot, amellyel a Bizottság megsemmisítette egy Európai Szociális Alapból nyújtott támogatásnak a franciaországi finanszírozására (CPEM) az ESZA által az 1999. augusztus 17-i C (1999) 2645 határozat alapján nyújtott támogatást;
- állapítsa meg, hogy egy közérdekű feladatokat ellátó szervezet a jöhírvenének a sérelme után kártérítésre jogosult (melynek becsült összege 100 000 euró);
- állapítsa meg, hogy a CPEM személyzete jogosult a jelképes, egy euró összegű egyéni kártérítésre a munkahelyi nyugalmuk megzavarásáért (az alkalmazási struktúrájuk, és ebből következően az alkalmazásuk jövőjét fenyegető veszély, mivel az egy millió euró kifizetése a CPEM és az MSD bezárását jelenti);

- a felperes számára térítse meg az eljáráshoz kapcsolódó ügyvédi díjakat és a jogi tanácsadáshoz kapcsolódó költségeket, melyeket a felperes esetlegesen a továbbiakban igazol.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperes a 2007. október 4-i C (2007) 4645 bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amellyel a Bizottság az OLAF jelentése alapján megsemmisítette a felperes által végrehajtott kísérleti projekt finanszírozására az Európai Szociális Alap által globális támogatás formájában nyújtott támogatást (¹).

A felperes által a keresetének alátámasztása érdekében kifejtett jogalapok két csoportba oszthatóak, melyek közül az első az OLAF által lefolytatott, a megtámadott határozatot eredményező vizsgálati és információszerzési eljárás módjához kapcsolódik, és amelyet a felperes a védelemhez fűződő jogok megsértésére alapít; a többi jogalap a megtámadott határozat megalapozottságát érinti.

Egyrészt a felperes azzal érvel, hogy az OLAF által lefolytatott vizsgálat a közösségi jog és az objektív vizsgálat számos elvét megsértette, mint például az ártatlanság védelmének elve és az eljárás alapjául szolgáló kifogásokban foglalt vádak tényleges és pontos tartalmának a megismeréséhez fűződő jog. A felperes ezenfelül hangsúlyozza, hogy az OLAF a 2185/96 rendeletben (²) előírt eljárásokat összetévesztette a 2988/95 rendelet (³) szerinti vizsgálati eljárásokkal. Másrészt a felperes az OLAF-fal szemben azt kifogásolja, hogy a terhére tett megállapításokat a „Pályázati útmutató” különböző és állandóan változó kiadásaira alapította.

A jogkérdésre vonatkozóan a felperes azt kifogásolja, hogy a Bizottság a határozatát az OLAF-jelentés megállapításaira alapította, mely súlyosan tévedett a „nonprofit szervezetek” és a „rendelkezésre bocsátás” francia jogi fogalmait illetően. Ezenfelül a felperes azzal érvel, hogy az OLAF vele szemben a „Pályázati útmutató”-nak a közösségi szabályozás tartalmával szembeni elsőbbségére hivatkozott. A felperes azt állítja továbbá, hogy a Bizottságnak erről tudomása volt, ráadásul jóváhagyta azt a tényállást, amelyet a felperessel szemben az OLAF, valamint a megtámadott határozat kifogásolt. Végezetül a felperes olyan jogalapra hivatkozik, mely szerint a 1605/2002 rendelet (⁴), amelyre az OLAF és a megtámadott határozat az indokolásának egy részét alapította, nem alkalmazható, és nem érvényesíthető.

(¹) A 2001. szeptember 18-i C (2001) 2144. sz. határozattal módosított, 1999. augusztus 17-i C (1999) 2645 bizottsági határozat.

(²) Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról szóló, 1996. november 11-i 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendelet (HL L 292, 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 303. o.).

(³) Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 312, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet, 340. o.).

(⁴) Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, (2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o.).